

ഭാഗ്യത്തിന് റെ ആധാരം ത്യാഗം

ഇന്ന് ഭാഗ്യവിധാതാവായ ബാപ്താദ തന്റെ എല്ലാ കുട്ടികളുടെയും ത്യാഗവും ഭാഗ്യവും രണ്ടും നോക്കുകയായിരുന്നു. എന്ത് ത്യാഗം ചെയ്തു, എത്ര ഭാഗ്യം നേടി! ഒരു ത്യാഗത്തിന് പകരമായി കോടാനുകോടി ഭാഗ്യം ലഭിക്കുമെന്ന് എന്തായാലും അറിയാമല്ലോ. ത്യാഗത്തിന്റെ ഗുഹ്യമായ പരിഭാഷ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഏതു കുട്ടികളാണോ അല്പമെങ്കിലും ത്യാഗം ചെയ്യുന്നത് അവരുടെ ഭാഗ്യത്തിന്റെ രേഖ സ്പഷ്ടവും വളരെ നീണ്ടതുമായിരുന്നു. ത്യാഗത്തിനും പല വിധത്തിലുള്ള സ്റ്റേജുകളുണ്ട്. എന്തായാലും ബ്രഹ്മാകുമാർ ബ്രഹ്മാകുമാരിയായി, ത്യാഗത്തിന്റെ ഭാഗ്യമായിട്ടാണ് ബ്രാഹ്മണ ജീവിതം പോലും ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ കണക്കനുസരിച്ച് ബ്രാഹ്മണരെന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ എല്ലാവരും ത്യാഗം ചെയ്ത ആത്മാക്കളാണ്. പക്ഷെ ത്യാഗം യഥാക്രമമാണ്, അതുകൊണ്ട് ഭാഗ്യം നേടുന്നതും യഥാക്രമമായിരിക്കുന്നു. എല്ലാവരും ബ്രഹ്മാകുമാർ ബ്രഹ്മാകുമാരി എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു, പക്ഷെ ആ ബ്രഹ്മാകുമാർ കുമാരിമാരിൽ നിന്നു തന്നെ ഒരാള് മാലയിലെ നമ്പർ വണ് മുത്താകുമ്പോള് മറ്റൊരാള് അവസാനം മുത്താകുന്നു. രണ്ടു പേരും ബ്രഹ്മാകുമാർ കുമാരിമാർ തന്നെ, രണ്ടു പേരും ശുഭ്ര ജീവിതം വെടിഞ്ഞവരാണ്, എന്നിട്ടും ആദ്യ നമ്പരും അവസാന നമ്പരും തമ്മിൽ വ്യത്യാസം എന്തുകൊണ്ട്? കൂടുംബ ജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ട് ട്രസ്റ്റിയായി കഴിയുന്നവരായിരിക്കാം, അല്ലെങ്കിൽ പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്നും നിവൃത്തരായി സേവാധാരിയായി മാറി സദാ സേവാകേന്ദ്രത്തിൽ താമസിക്കുന്നവരായിരിക്കാം, ഈ രണ്ടു പ്രകാരത്തിലുള്ള ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കളെയും- ട്രസ്റ്റിയാവാം, സേവാധാരിയാവാം- രണ്ടു കൂട്ടരും ബ്രഹ്മാകുമാർ ബ്രഹ്മാകുമാരി എന്നാണ് വിളിക്കപ്പെടുന്നത്. രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും ഇരട്ടപ്പേര് ഒന്നു തന്നെയാണ്. എന്നാൽ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും ത്യാഗത്തിന്റെ ആധാരത്തിലാണ് ഭാഗ്യമിരിക്കുന്നത്. സേവാധാരിയായി സേവാകേന്ദ്രത്തിൽ കഴിയുന്നത് ശ്രേഷ്ഠ ത്യാഗമോ ഭാഗ്യമോ ആണെന്നു പറയാനാവില്ല. ട്രസ്റ്റി ആത്മാക്കളെക്കും ത്യാഗവൃത്തിയിലൂടെ മാലയിൽ ഉയർന്ന നമ്പറിൽ വരുവാൻ സാധിക്കും. പക്ഷെ സത്യവും ശുദ്ധവുമായ ഹൃദയമുള്ള ട്രസ്റ്റിയായിരിക്കണം. ഭാഗ്യം നേടാനുള്ള അധികാരം രണ്ടു കൂട്ടർക്കുമുണ്ട്. പക്ഷെ ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യത്തിന്റെ രേഖ വരയ്ക്കുന്നതിന്റെ ആധാരമാണ് ശ്രേഷ്ഠ സങ്കല്പങ്ങളും ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മവും. ട്രസ്റ്റി ആത്മാവായിരിക്കാം, സേവാധാരി ആത്മാവായിരിക്കാം രണ്ടു കൂട്ടർക്കും ഇതിന്റെ ആധാരത്തിലാണ് നമ്പർ ലഭിക്കുന്നത്. രണ്ടു കൂട്ടർക്കും ഭാഗ്യം നേടുന്നതിനുള്ള പൂർണ്ണ അധികാരമുണ്ട്. എന്ത് നേടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, എത്ര നേടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അത്രയും നേടുവാൻ സാധിക്കും. സംഗമയുഗത്തിൽ വരദാതാവിന്റെ ഡ്രാമയനുസരിച്ച് ഈ സമയത്തിനു വരദാനം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യവാനാകുവാൻ സാധിക്കും. ബ്രഹ്മാകുമാർ കുമാരി എന്നാലർത്ഥം ജനിച്ചപ്പോഴേ ഭാഗ്യം കൊണ്ടു വരുന്നു എന്നാണ്. ജനിച്ചപ്പോഴേ എല്ലാവരുടെയും മസ്തകത്തിൽ ഭാഗ്യനക്ഷത്രം തിളങ്ങുന്നുണ്ട്. ഇത് ജന്മ സിദ്ധ അധികാരമാണ്. ബ്രാഹ്മണനെന്ന് ഭാഗ്യവാൻ. പക്ഷെ പ്രാപ്തമായ ജന്മ സിദ്ധ അധികാരത്തെ അഥവാ തിളങ്ങുന്ന ഭാഗ്യ നക്ഷത്രത്തെ എത്രത്തോളം മുന്നോട്ട് കൊണ്ടു പോയി, അത് എത്രത്തോളം ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നു എന്നത് ഓരോരുത്തരുടെയും പുരുഷാർത്ഥത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ലഭിച്ച ഭാഗ്യത്തിന്റെ അധികാരം ജീവിതത്തിൽ ധാരണ ചെയ്ത് കർമ്മത്തിൽ കൊണ്ടു വരിക എന്നാലർത്ഥം അച്ഛനിൽ നിന്നും ലഭിച്ച സമ്പത്ത് അദ്ധ്യാനിച്ച് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയെന്നാണ്. അല്ലെങ്കിൽ അത് കഴിച്ചു തീർക്കാം, അത് ഓരോരുത്തരെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ജനിച്ചപ്പോള് തന്നെ ബാപ്താദ എല്ലാവർക്കും 'ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യവാൻ ഭവ' എന്ന വരദാനമെന്നോ ഭാഗ്യത്തിന്റെ സമ്പത്തെന്നു പറയാം, എന്തു തന്നെയായാലും ഒരുപോലെയാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. എല്ലാ കുട്ടികളെക്കും ഒരുപോലെയുള്ള ടൈറ്റിലാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത് - വളരെക്കാലത്തിനു ശേഷം വീണ്ടു കിട്ടിയവർ, ഓമനകള് എന്നൊക്കെ. ചിലരെ വളരെക്കാലത്തിനു ശേഷം വീണ്ടു കിട്ടിയവരെന്നും ചിലരെ അങ്ങനെയല്ലാത്തവരെന്നും വിളിക്കാറില്ല. പക്ഷെ കിട്ടിയ സമ്പത്ത് സൂക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിലും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിലും ക്രമം വരുന്നു. അല്ലാതെ സേവാധാരികള്ക്ക് 10 കോടിയും ട്രസ്റ്റികള്ക്ക് 2 കോടിയും നൽകുക, ഒരിക്കലും അങ്ങനെയല്ല. എല്ലാവരെയും കോടാനുകോടിപതി എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഭാഗ്യരൂപിയായ ഖജനാവ് സൂക്ഷിക്കുകയെന്നാലർത്ഥം സ്വയത്തിൽ അത് ധാരണ ചെയ്യുകയെന്നും, ഭാഗ്യത്തിന്റെ ഖജനാവ് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയെന്നാലർത്ഥം മനസാ-വാചാ-കർമ്മണ അതിനെ സേവനത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുകയെന്നുമാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ക്രമം വരുന്നു. എല്ലാവരും സേവാധാരികളാണ്, എല്ലാവരും ധാരണാമൂർത്തികളാണ്, പക്ഷെ ധാരണാ സ്വരൂപത്തിൽ ക്രമം വരുന്നു. ചിലർ സർവ്വഗുണ സമ്പന്നരായി, ചിലർ ഗുണസമ്പന്നരാണ്. ചിലർ സദാ ധാരണാസ്വരൂപരാണ്, ചിലർ ഇടയ്ക്കിടക്ക് ധാരണാ സ്വരൂപരും, ഇടയ്ക്കിടക്ക് ചാഞ്ചാട്ടമുള്ളവരുമാണ്. ഒരു ഗുണം ധാരണ ചെയ്തുവെങ്കിൽ മറ്റൊരു ഗുണം സമയത്ത് കർത്തവ്യത്തിൽ കൊണ്ടു വരുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഉദാഹരണത്തിനു ചില സമയങ്ങളിൽ സഹനശക്തിയോടൊപ്പം തന്നെ ഉള്ക്കൊള്ളുവാനുള്ള ശക്തിയും ആവശ്യമായി വരും. ഒരു ശക്തി

അല്ലെങ്കിൽ സഹനശീലത എന്ന ഒരു ഗുണം ധാരണ ചെയ്തു, പക്ഷെ ഉദ്യമമുള്ളവാനുള്ള ശക്തി അഥവാ ഗുണം ഒപ്പം പ്രയോഗിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ, ഞാൻ ഇത്രയൊക്കെ സഹിച്ചില്ലേ, ഇതെന്താ ചെറിയ കാര്യമാണോ ഞാൻ ചെയ്തത്, എനിക്കറിയാം ഞാനെത്ര സഹിച്ചു എന്നൊക്കെ പറയും. ശരി, സഹിച്ചു പക്ഷെ അതിനു ശേഷം ഉദ്യമമില്ലെങ്കിൽ, ഉദ്യമമുള്ളവാനുള്ള ശക്തി ഉപയോഗിച്ചില്ലെങ്കിൽ എന്തു സംഭവിക്കും? അവിടെയുമിവിടെയും വർണ്ണിച്ചു കൊണ്ടു നടക്കും- അയാളിൽ ചെയ്തു, ഞാനിൽ ചെയ്തു, സഹിച്ചു, ആ അത്ഭുതം ചെയ്തു. പക്ഷെ അത്ഭുതം വർണ്ണിച്ച് അത്ഭുതത്തെ ഉടച്ചു കളഞ്ഞു. കാരണം വർണ്ണിച്ചപ്പോൾ ഒന്ന് ദേഹാഭിമാനവും രണ്ട് പരചിന്തനവും സ്വരൂപത്തിലും കർമ്മത്തിലും വന്നു. ഒരു ഗുണം ധാരണ ചെയ്ത് മറ്റൊന്ന് ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഏതു ധാരണാ സ്വരൂപമാണോ ആകേണ്ടിയിരുന്നത് അതാകുവാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ ലഭിച്ച ഖജനാവുകയെ സദാ ധാരണ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല, അതായത് സൂക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. സൂക്ഷിച്ചില്ല എന്നാലർത്ഥം നഷ്ടപ്പെടുത്തി എന്നാണ്. ചിലർ സൂക്ഷിക്കുന്നു, ചിലർ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. ക്രമ പ്രകാരമായിരിക്കുമല്ലോ. അതുപോലെ സേവനത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുകയെന്നാലർത്ഥം സമ്പത്ത് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയെന്നാണ്. സേവനം എല്ലാവരും ചെയ്യുന്നുണ്ട്, എന്നാൽ സത്യമായ ഹൃദയത്തോടെ, താത്പര്യത്തോടെ സേവനം ചെയ്യുക, സേവാധാരിയായി സേവനം ചെയ്യുക- ഇക്കാര്യത്തിൽ വ്യത്യാസം വരുന്നു. ചിലർ സത്യമായ ഹൃദയത്തോടെ സേവനം ചെയ്യുന്നു ചിലർ ബുദ്ധിയുടെ ആധാരത്തിൽ സേവനം ചെയ്യുന്നു. വ്യത്യാസം വന്നില്ലേ? ബുദ്ധി തീക്ഷ്ണമാണ്, ധാരാളം പോയന്റുകൾ ഉണ്ട്, ഇതിന്റെ ആധാരത്തിൽ സേവനം ചെയ്യുന്നതും സത്യമായ ഹൃദയത്തോടെ സേവനം ചെയ്യുന്നതും തമ്മിൽ രാവു പകലും പോലെ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഹൃദയം കൊണ്ട് സേവനം ചെയ്യുന്നവർ ഹൃദയേശ്വരന്റേതാക്കി മാറ്റും. ബുദ്ധിക്കൊണ്ട് സേവനം ചെയ്യുന്നവർ പറയുവാനും വിളിക്കുവാനും പഠിപ്പിക്കും. ആദ്യത്തെയാളിൽ മനനം ചെയ്യും, രണ്ടാമത്തേയ്ക്ക് വർണ്ണിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. ഒരു കൂട്ടർ സേവാധാരിയായി സേവനം ചെയ്യും, മറ്റൊരു കൂട്ടർ പേരിനു വേണ്ടി സേവനം ചെയ്യും. വ്യത്യാസമില്ലേ. സത്യമായ സേവാധാരി ഏതാത്മാക്കളുടെ സേവനമാണോ ചെയ്യുന്നത് അവർക്ക് പ്രാപ്തികളുടെ പ്രത്യക്ഷഫലം ലഭിക്കുന്നതായി അനുഭവം ചെയ്യും. നാമധാരി ആകുന്നതിനു വേണ്ടി സേവനം ചെയ്യുന്നവർക്ക് ആ സമയത്ത് പേര് ലഭിക്കും- വളരെ നന്നായി കേൾപ്പിച്ചു, എത്ര നന്നായി സംസാരിച്ചു, പക്ഷെ പ്രാപ്തികളുടെ അനുഭൂതി നൽകുവാൻ സാധിക്കില്ല. അപ്പോൾ അന്തരമായില്ലേ. ഇപ്രകാരം ഒരു കൂട്ടർ പ്രേമപൂർവ്വം സേവനം ചെയ്യുന്നു, മറ്റൊരു കൂട്ടർ കടമ തീർക്കുന്നതു പോലെ സേവനം ചെയ്യുന്നു. പരമാത്മ പ്രേമമുള്ളവർക്ക് ഓരോ ആത്മാവിലും ആ പരമാത്മ പ്രേമം ഉണർത്താതിരിക്കുവാനാവില്ല. കടമ ചെയ്യുന്നവർ തന്റെ ജോലി പൂർത്തിയാക്കുന്നു, സപ്താഹ കോഴ്സ് പൂർത്തിയാക്കും, യോഗ ശിബിരം പൂർത്തിയാക്കും, ധാരണാ ശിബിരം പൂർത്തിയാക്കും, മുരളി കേൾപ്പിക്കുന്നിടം വരെ എത്തിക്കുമായിരിക്കാം, പക്ഷെ ആ ആത്മാവിനു പരമാത്മ പ്രേമമുണ്ടാക്കുക തന്റെ ഉത്തരവാദിത്വമായി അവർ കരുതുന്നില്ല. കോഴ്സിനു പുറകെ കോഴ്സുകൾ എടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കും, പക്ഷെ ആത്മാവിൽ ഫോഴ്സ് (ശക്തി) നിറക്കുവാനാവില്ല. എന്നിട്ട് ചിന്തിക്കുന്നതെന്താണ്, ഞാൻ വളരെയധികം പ്രയത്നിച്ചു. പക്ഷെ സേവനത്തോടു പ്രേമമുള്ളവർക്കു മാത്രമേ പരമാത്മ പ്രേമമുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കൂ എന്നത് ഒരു നിയമമാണ്. വ്യത്യാസം മനസ്സിലായോ? ഇങ്ങനെയാണ് ലഭിച്ച സമ്പത്ത് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നത്. എത്ര മാത്രം സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ എത്രമാത്രം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നുവോ അത്രയും നമ്പർ മുന്നോട്ടു പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഭാഗ്യവിധാതാവ് എല്ലാവർക്കും ഭാഗ്യം ഒരുപോലെ വീതിച്ചു, പക്ഷെ ചിലർ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നവരും ചിലർ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവരുമായിരുന്നു. ചിലർ കഴിച്ചു തീർക്കുന്നവരായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് രണ്ടു പ്രകാരത്തിലുള്ള മാലയുണ്ടായി, ആ മാലയിലും ക്രമമുണ്ടായി. ക്രമം വരുവാനുള്ള കാരണം മനസ്സിലായോ? ബാപ്റ്റാദ ത്യാഗത്തിലൂടെയുള്ള ഭാഗ്യം നോക്കുകയായിരുന്നു. ത്യാഗത്തിന്റെ ലീല അപരമപാരം തന്നെയാണ്, അത് പിന്നീട് കേൾപ്പിക്കാം. ശരി.

ഇപ്രകാരം ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യശാലികളുടെ, സദാ ശ്രേഷ്ഠ സങ്കല്പത്തിലൂടെ ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മത്തിലൂടെ ഭാഗ്യത്തിന്റെ രേഖ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന സദാ സത്യമായ സേവാധാരികളുടെ, സദാ സർവ്വ ഗുണങ്ങളെയും സർവ്വ ശക്തികളെയും ജീവിതത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന, ഓരോ ആത്മാവിനും പ്രത്യക്ഷ ഫലം നൽകുന്ന, അതായത് പ്രാപ്തി സ്വരൂപമാക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠ ത്യാഗികളുടെ സദാ ബാബയിലൂടെ ലഭിച്ച അധികാരത്തെ, ഖജനാവുകയെ സൂക്ഷിക്കുന്ന, വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ധാരണാ സ്വരൂപർക്ക്, സദാ സേവാധാരികളായ കുട്ടികളുടെ ബാപ്റ്റാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

പാർട്ടികളുമായി :-

1. ബ്രാഹ്മണനിൽ നിന്നും ഫരിസ്ത്, ഫരിസ്ത്തിൽ നിന്നും ദേവതാ- ഈ ലക്ഷ്യം സദാ സ്മൃതിയിൽ വയക്കൂ :- എല്ലാവരും സ്വയത്തെ ബ്രാഹ്മണനിൽ നിന്നും ഫരിസ്തെയെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? ഇപ്പോൾ ബ്രാഹ്മണരാണ്, പിന്നെ ബ്രാഹ്മണനിൽ നിന്ന് ഫരിസ്തയാകുന്നവരാണ്, എന്നിട്ട് ഫരിസ്ത്തിൽ നിന്ന് ദേവതയാകും- ഇത് ഓർമ്മയിലുണ്ടോ? ഫരിസ്തയാകുകയെന്നാൽ സാകാര ശരീരധാരിയായിട്ടും പ്രകാശരൂപത്തിൽ കഴിയുക, അതായത് സദാ ബുദ്ധിയിലൂടെ മുകളിലത്തെ സ്ഥിതിയിൽ കഴിയുക. ഫരിസ്തയുടെ കാല് ഭൂമിയിലായിരിക്കില്ല. മുകളിൽ എങ്ങനെ കഴിയും. ബുദ്ധിയിലൂടെ! ബുദ്ധിയാകുന്ന

കാല് സദാ ഉയർന്ന സ്ഥിതിയില്! അങ്ങനെയുള്ള ഫരിസ്തയായോ, അതോ അകേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവോ? ബ്രാഹ്മണരാണ്, അഥവാ ബ്രാഹ്മണരായിട്ടില്ലെങ്കില് ഇവിടെ വരാനുള്ള അനുമതി ലഭിക്കില്ലായിരുന്നു. എന്നാല് ബ്രാഹ്മണര് ഫരിസ്തയുടെ സ്ഥിതി എവിടം വരെ സ്വായത്തമാക്കി? ഫരിസ്തകള്ക്ക് പ്രകാശ ശരീരമാണ് കാണിക്കുന്നത്. അപ്പോള് എത്രമാത്രം സ്വയത്തെ പ്രകാശസ്വരൂപ ആത്മാവെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു, അത്രയും പ്രകാശത്തിന്റെ ശരീരമുള്ള ഫരിസ്തയായി നടക്കുമ്പോഴും കറങ്ങുമ്പോഴും പ്രകാശമയമായി അനുഭവപ്പെടും. ഫരിസ്തയെന്നാല് തന്റെ ദേഹത്തിന്റെ ബോധത്തിന്റെ കെട്ടു പോലുമില്ലാത്തവര്, ദേഹബോധത്തിന്റെ കെട്ടു പൊട്ടുകയെന്നാല് ഫരിസ്തയാകുക. ദേഹത്തില് നിന്നല്ല, ദേഹബോധത്തില് നിന്ന്. ദേഹത്തില് നിന്നുള്ള കയര് പൊട്ടിയാല് വിട്ടു പോകും, എന്നാല് ദേഹബോധത്തില് നിന്നുള്ള കയര് പൊട്ടണം. അപ്പോള് ഈ ജീവിതം വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടതായി തോന്നും. പിന്നെ ഒരു മായയും ആകര്ഷിക്കല്ല. ശരി.

2. നമ്മള് അല്ലാഹുവിന്റെ പുനോട്ടത്തിലെ പുഷ്പമാണ്- ഈ സ്വമാനത്തില് കഴിയൂ :- സദാ സ്വയത്തെ ബാപ്തദയുടെ അതായത് അല്ലാഹുവിന്റെ പുനോട്ടത്തിലെ പുഷ്പമെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയാണോ നടക്കുന്നത്? സദാ സ്വയം സ്വയത്തോട് ചോദിക്കൂ, ഞാന് ആത്മീയ റോസാപുഷ്പമായി മാറി സദാ ആത്മീയ സുഗന്ധം പരത്തുന്നുണ്ടോ? റോസാപുഷ്പത്തിന്റെ സുഗന്ധം എല്ലാവര്ക്കും ഇഷ്ടമായിരിക്കുന്നതുപോലെ, നാലു ഭാഗത്തും പരക്കുന്നതുപോലെ, അത് സ്ഥൂലാണ്, നശ്വര വസ്തുവാണ്, നിങ്ങളെല്ലാം അനശ്വര സത്യ റോസാപുഷ്പമാണ്. അതിനാല് അനശ്വര ആത്മീയതയുടെ സുഗന്ധം പരത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടോ? സദാ ഈ സ്വമാനത്തില് കഴിയൂ, നമ്മള് അല്ലാഹുവിന്റെ പുനോട്ടത്തിലെ പുഷ്പമായി മാറി, ഇതിനേക്കാളും വലിയ സ്വമാനമുണ്ടാകില്ല. ആഹാ എന്റെ ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യം- ഈ പാട്ട് പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കൂ. ഭോലാനാഥനുമായി കച്ചവടം ചെയ്തപ്പോള് സമര്ത്ഥനായില്ലേ. ആരേയാണ് തന്റേതാക്കി മാറ്റിയത്? ആരോടാണ് കച്ചവടം ചെയ്തത്? എത്ര വലിയ കച്ചവടം ചെയ്തു? മൂന്നു ലോകങ്ങളും കച്ചവടത്തില് നേടി! ഇന്നത്തെ ലോകത്ത് ആര് എത്ര വലിയ ധനവാനകട്ടെ, ഇത്രയും വലിയ കച്ചവടം ആര്ക്കും ചെയ്യാന് പറ്റില്ല, അത്രയും മഹാന് ആത്മാക്കളാണ്, ഈ മഹാനതയെ സ്മൃതിയില് വച്ച് ജീവിക്കൂ.

3. ബ്രാഹ്മണരുടെ കർത്തവ്യമാണ് സന്തോഷം ദാനം ചെയ്ത് മഹാദാനിയാകുക :- ഏറ്റവും വലുതിലും വലിയ ഖജനാവ് സന്തോഷത്തിന്റെ ഖജനാവാണ്, ഏത് ഖജനാവാണോ തന്റേയടുത്തുള്ളത് അതാണ് ദാനം ചെയ്യാനുള്ളത്. നിങ്ങള് സന്തോഷത്തിന്റെ ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കൂ. ആര്ക്കാണോ സന്തോഷം നല്കുന്നത്, അവര് അടിക്കടി നിങ്ങള്ക്ക് നന്ദി പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കും. ദുഃഖിതരായ ആത്മാക്കള്ക്ക് സന്തോഷം ദാനം നല്കിയാല് നിങ്ങളുടെ ഗുണം പാടും. മഹാദാനിയാായി മാറൂ, സന്തോഷത്തിന്റെ ഖജനാവ് പങ്കു വയ്ക്കൂ. തന്റെ തരക്കാരെ ഉണര്ത്തൂ, വഴി കാണിച്ചു കൊടുക്കൂ. സേവനമില്ലാതെ ബ്രാഹ്മണ ജീവിതമില്ല. സേവനമില്ലെങ്കില് സന്തോഷമില്ല, അതിനാല് സേവനത്തില് തല്പരരായി കഴിയൂ. ദിവസവും ആര്ക്കെങ്കിലുമൊക്കെ തീര്ച്ചയായും ദാനം ചെയ്യൂ. ദാനം ചെയ്യാതെ ഉറക്കം വരാന് പാടില്ല.

പ്രശ്നം:- ബാപ്തദയുടെ കഴുത്തില് ഏത് കുട്ടികള് മാലയുടെ രൂപത്തില് തിരിയും?

ഉത്തരം:- ആരുടെ കഴുത്തിലൂടെ, അതായത് വായിലൂടെ ബാബയുടെ ഗുണങ്ങള്, ബാബ നല്കിയ ജ്ഞാനം, ബാബയുടെ മഹിമകള് വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, എന്താണോ ബാബ കേള്പ്പിച്ചത് വായിലൂടെ ആ ശബ്ദം വരുന്നു, അങ്ങനെയുള്ള കുട്ടികള് ബാപ്തദയുടെ കഴുത്തിലെ മാലയായി കോര്ക്കപ്പെടും. ശരി. ഓം ശാന്തി!

വരദാനം :- - ശാന്തിയുടെ ശക്തിയിലൂടെ, സംസ്കാരമിലനത്തിലൂടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സഫലമാക്കുന്ന സദാ നിര്വ്വീഛനരായി ഭവിക്കൂ.

ആരാണോ ബാബയെ നോക്കുന്നത്, ബാബയെ അനുഗമിക്കുന്നത് അവര്ക്കേ സദാ നിര്വ്വീഛനരായിരിക്കുവാന് പറ്റൂ. സിസ്റ്ററിനേയും ബ്രദറിനേയും നോക്കുന്നതിലൂടെ തന്നെ കുഴപ്പമാകും, അതിനാലിപ്പോള് ബാബയെ അനുഗമിച്ചു കൊണ്ട് ബാബക്കു സമാനമായ സംസ്കാരമുണ്ടാക്കൂ, അപ്പോള് സംസ്കാരമിലനത്തിന്റെ രാസലീലയാടിക്കൊണ്ടും സദാ നിര്വ്വീഛനമായി കഴിയാന് പറ്റും. ശാന്തിയുടെ ശക്തിയിലൂടെ, ശാന്തമായി കഴിയുന്നതിലൂടെ എത്ര വലിയ വിഘ്നവും സഹജമായി സമാപ്തമാകും, എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സഹജമായി സമ്പന്നമാകുകയും ചെയ്യും.

സ്റ്റോഗന് :- - ആരാണോ ഏതൊരു കാര്യവും ഏകകാലദൃഷ്ടിയിലൂടെ നോക്കാത്തത്, ഏത് കാര്യത്തിലും മംഗളമുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നത് അവരാണ് തൃകാലദർശികള്.